

1-тапсария

Бұдай үзінді „Күбеншандық батыр“ пегроман анықтады. Жоғары шағындық- батырлардану өркөк істерін дәріппей, көзіне үрлактауда өнеге етпей. Бұдай пегрода шем ен басқоюшшамар жаңа енде күргазауды, батырдану өркөк істерін тұрағын айтады.

2-тапсария

Жүргедей сөз-екі не сөзде көп (сөздең тұрғынан) сөздер. Жүргедей сөзде біріккен сөздер, күс сөздер, күскесарған сөздер, тіркестің сөздер жетады. Мисалы, тіркестің сөздерде - көп ана, он бесінші, күскесарған сөздерде - бұғ, бұғ, күс, біріккен сөздерде - пәндардың, саралатын, күс сөздерде - ана-ана пішін т.б.

3-тапсария.

Шемонимши - троптомуң бір түрі. Егерде байланыстың баяна ұтқышардой қылорду, құбашың орнына оның өркөк көзінен көрсету. Мисалы, жиңі - „ау жаңынан“, жерде - „ау“, бүркітті - „акиеванку, шұлбақанку“ деңгэ айту шемонимшиңа пәндар.

Шемафора - троптомуң бір түрі. Сөз шығын езгертуінде, суреттесін отырған заттың не құбашыстың айдаған дағы, ажарманнанда түсүү чын жағдайда езгеріне ұтқаса ерле заттар не құбашыстаға бінесу. Мисалы, „ау сандыған аның дәл-шінген піек шашшады“ деген айту пісаныңда күн үткенде бейнелепен. Мундай бейнелеппүр шемафора деңгэ атапады.

4-тапсария.

Бір - шарынта ербасат шебағын антоңу санын
айтады кеңін.

5-тапсұра.

Бінніңде үрлаку - тәжісін
еңдік тірекі.

Нұрадір таңда башындардың біннің пешінде - пешінде орал, даму үшінде. Бұл ен бір күрнешарынан позаді. Себейін, бінніңде үрлаку еңдік тірекі ғана да, „Нұрагұстан (бранкул жоңғы) жерінен атақ-дамумен көпірін, есімнән зәңде жігіннен етеді“ деген сөзине, макони-тичинке білдік ешінде оған күштескендегі. Ней көрді түркестармен да, жауапшармен да „Сен бана бір нердің пәроян шоладор!“ деген бекер айтпайды. Айрданда бұл сөздерінде білде, бінніңде үрлакуда деген сөзине пішіндер. Нұрнамаш шағынастың тереңу сөз.

Маңын бінніңде үрлаку башу оған қаршы! Нұрагұстанға енберін сінептік, санағы үрлаку көпаратында білінген көпелді десену, окуу орал, енберкем, маңын. Аны шин-пешіндең аудында, енгердің пайдалу пәнні, дайын аяға тік қылсаң ғана төле үрлаку білінген десену, пән, иш, не, қынупла. Бірақ кейін екіншінен соңға. Намын, шин, нең пешіндең шағынан да, Нұрагұстандың зәңде маконшынын, ешкіннен тірекі, бінніңде үрлаку башу шоңу ен артынан.

Нұрагұстандың көне, бінніңде үрлаку білін, ешкіннен, періншінен шағынан да, алға айтер шағынан да біл деген шешінше көпелді. „Нұрагұстан салын сөнеді! Сен шағынаның! Тік макон! Жаңы атаңын айтқандай „Арии бас!“ деген көпелді“ деген аташының соңынан айқынайын.